

ಅಹಂ ಅಂಟನಿ ಮನಿಷಿ

ఎంత కున్నతికి చేరుకున్నా రఘీ ఏనాడు
 అహం ప్రదర్శించేవాడు కాదు. ఆయన వ్యక్తిత్వాన్ని
 నికి అధింపట్టి సందర్భమే ఇది. ఒకసారి ద్వారాలింగ్
 నమిషంలోని నిలిగించి బ్యాల్ఫ్రూడ్ స్టార్టు రెండు
 రోజుల కాన్సట్ నిర్వహించారు. మొదటిఱోజు రఘీ
 సంగీత విభావరి, రెండో ఱోజు మరోగాయికుడి
 కచేరి ఏర్పాటు చేశారు. మొదటి ఱోజు కార్బూక్షమం
 దిగ్విజయంగా పూర్వులుంది. మార్పులు రఘీ ముంబ
 యికి వెళ్లాలి. అనుకూల్పుట్టుగానే ఉడయాన్నే దగ్
 ర్లోని విమానాశ్రయానికి బయల్సేరాడు. రఘీ వెళ్లిన
 కానేపటికి రెండో ఱోజు కాన్సట్లో పాల్గొనాలిని
 గాయికుడు రావడం లేదని కబురు అందింది. అమీ
 తాబ్ మర్కొందరు హీలోలు ఆగెమహాల మీద
 ఎయిర్ పోర్టుకు చేరుకున్నారు. అప్పటికే రఘీ
 విమానం ఎక్కువాడు. స్థానులు బయల్సేరాడానికి
 సిద్ధంగా ఉంది. ఎట్టినీ అధికారులను బఱిమాలి
 అమితాబ్ పరుగున విమానం దగ్గరికి చేరుకు
 న్నాడు. లోపలికి వెళ్లి రఘీతో విషయం చెప్పాడు.
 మరుళ్ళంం కుట్టులోంచి లేన్ను. ‘చలో జాయీంగే
 బాబూ’ అంటూ విమానం దిగాడు. రెండో ఱోజు
 కూర్చున్నా విజయవంతం చేశాడు.

సబబు కాదనిపించింది హామీడ్కి. చలో ముంబయి అన్నాడు. తనలో సంగీతజ్ఞుడైచ్చి చూసిన హామీడ్ మాట రఫీక్ వేదవాక్కు సనే అన్నాడు. 1944లో ఇళ్ళరూ ముంబయిలో దిగారు. బీండి భాజార్లో ఓ ఇరుకు గది అడ్డెపు తీసుకున్నారు. అప్పటికే ముంబయికి వచ్చిన శ్యామ్సుపు రద్రను కలిశాడు రఫీ. అతనే హిందీలోనూ రఫీక్ మొదటి అవకాశం ఇచ్చాడు. ‘గావ్ కి కోరీ’ సినిమాలో పాట పాడించాడు. ఆ తర్వాత పెద్గా అవకాశాలు రాలేదు. కోర్సు సింగర్గా తన ప్రతిభ భాటుకుంటూనే.. లీడ్ గాయ కుడిగా ప్రయత్నాలు ముమ్పరం చేశాడు.

ప్రతిభ వాలామందిలో ఉంటుంది. అణకుట ఉన్నవారి లోనే అది మరింతగా రాచిస్తుంది. రఘీ విషయంలోనూ అదె జిగింది. ఎంత ఎత్తుకు ఎదిగినా ఆ మనిషి తన మూలాలును మర్మిపోయేలు. ఒకరికి ఇబ్బంది కిగించిన దాఖలాలైన్నాడు. ఒకరివల్ల ఇబ్బందైనా పట్టించుకున్న సందర్భాలూ లేవు. రఘీ కోర్న్ సింగర్కా కొనుసాగుతున్న రోజు లపి. ఓ రోజు నొప్పిద సాహి రికార్డింగ్ కు వెళ్ళాడు. ఎదో కారణం వల్ల ఆ రోజు రికార్డింగ్ రద్దుయింది. అందరూ వెనక్కి వెళ్లిపోయారు. రఘీ మాత్రం దిగ్గాలుగా అక్కడే మెట్లు దగ్గర అటూ ఇటూ తచ్చాడుతున్నాడు. ఇంతలో అటుగా వచ్చుకూ నొప్పాడ్. రఘీని చూడగానే. అమాంతం కెగిలిం చుక్కనేంత మైత్రికు కుదరలేదు అప్పటికి. కనిసం రప్ప కోర్న్ బృందంతో పొటటానికి వచ్చాడని కూడా నొప్పాడకు తెలియదు. ‘ఏం బాబు.. ఎవరు నువ్వు?’ అన్నాడు. ‘కోర్న్ కోసం వచ్చాను’ అన్నాడు రఘీ. ‘ఈ రోజు రికార్డింగ్ క్యాస్పిట్ అయిందిగా! రెప్ప వద్దువు’ అన్నాడు. రఘీ ముఖం మరింత దిగ్గాలుగా మారిపోవడం గమనించాడు. ‘ఏమైనూ కావాలా?’ అని అడిగాడు. రఘీ మొహమాటం గానే ‘రికార్డిగ్ వాయిదా పడుందిని అనుకోలేదు. వెనక్కి వెళ్లడానికి నా డగర డబ్బులు లేవు’ అన్నాడు. నొప్పాడ్ జాలిగా చూస్తూ... ఓ రూపాయి అతని చేటిలో ఉంచాడు.

తుది శాయన వరకూ

తుదిశాసన పరకూ రఫీ పాడుతూనే ఉన్నాడు. 1980 జూలై 31 ఉదయం లక్ష్మీకాంత్-ప్రాణీలార్ సంగీత నిర్వహణలో పాట పాడాలి. ఒక పల్లవి, పరణం రికార్డింగ్ అయింది. ఇంటికి బయల్పేరు తున్న రఫీ ఎందుకో ఆగి ‘రెండో చరణమూ ఇప్పుడే పూర్తి చేస్తాం’ అన్నాడట. వెనక్కి వచ్చి పాట పూర్తి చేసి ఇంటికి వెళ్లడు. ఆ రాత్రే రఫీకి గుండపోటు వచ్చి తుదిశాసన విడిచాడు. ‘అనిపొన్’ సినిమాలోని ఆ పాటతో రఫీ పాటల ప్రయాణం ముగిసింది. లక్ష్మీకాంత్-ప్రాణీలార్ ద్వయం సంగీతం అందించిన మొదటి పాట పోడింది రఫీనే! అప్పుడు వాళ్ల రఫీకి వెయ్యి రూపాయలు పారితోపకంగా ఇప్పారట వాళ్ల ఆ వెయ్యుకి మరో రెండు రూపాయలు జతచేసి ఇద్దరికి చేరో రూ.501 ఇచ్చి ‘జంబిస్టురాల్ కలినే ఉండుండి..’ అని ఆశీర్వదించాడట. ఆయన చివరి పాటకు వాళ్లే సంగీతం అందించడం కాకతాళీయమో, రుణాను బంధమో! అప్పుడు రఫీకి 55 సంపత్తురాలు.

జెర్ మీరా..

రఫీకి మధుమేహం ఉంది. ఏ ఆక్రమిలకూ
లోనుకొని ఆయుష మిరాయి విషయంలో ఆగ
లేదు. అదే ఆయున ఆరోగ్యాన్ని దెబ్బతీసినందని
చెబుతారు. పాట రికార్డింగ్ ముంద స్నీట్లు
తినడం రఫీకి రివాజు. ఎణీ బర్బున్ అయితే.. రఫీ
రికార్డింగ్ ఉండంటే.. క్యారోట్ హల్మ్ సిథంగా
ఉంచేవాడట. ‘మీకు పుగ్గు ఉండని మఱిపో
కండి’ అంటూ గుర్తుచేస్తే... ‘మీరా భాయేతో..
ఆవాజ్ జెర్ మీరా ఆయ్మా’ అనేవాడడు రప్పి!

రోజు రపీ ఇంటికి నొప్పాడ్ వచ్చాడు. హాల్ట్‌లో కూర్కు న్నాడు. గదంతా పరికించి చూస్తున్నాడు. అద్దాల అల్లూ రాల్లో అమరిన జ్ఞాపికలు వినప్పుంగా నొప్పాడన్న పలకరించాయి. వాటి మధ్యలో ఓ చిన్న పొల్పొల్చిమ. అందులో ఓ రూపాయి బీళ్ల. దాన్ని ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.. ఏమిటిఫి? అన్నాడు రపీ వైపు తిరిగి! ‘మీరిచ్చిందే..’ అని గతాన్ని గుర్తుచేశాడు. ‘ఎందుకిలా?’ అని ముఖీ ప్రశ్నించాడు. ‘నేనేంటో ఈ రూపాయి నాకు ఎప్పుడూ గుర్తు చేస్తుంది అన్నాడు రపీ. నొప్పాడ్ పొగిపోయాడు.

